722/05

Den 2. maj 2005 blev i sag nr. 64.707:

xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx x
xxxx xxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over, at selskabet betragter en anmeldt kaskoskade som tre selvstændige skader.

Selskabet har ved skrivelse af 10/9 2004 til nævnet redegjort for sagen således:

"Klagen vedrører den tegnede bilforsikring i FOMO Forsikring med bet. nr. 1-01, idet vores kunde er utilfreds med, at vi har betragtet den anmeldte skade, som værende 3 skader og dermed betaling af 3 gange selvrisiko.

Den 16. juni 2004 modtog vi en skadeanmeldelse fra kunden, hvoraf det fremgik, at der var en skade på bagerste kofanger. Samtidig nævnte kunden, at der var potespor hen over bilen og frem til kølerhjelmen.

Vores taksator besigtigede bilen 15. juni 2004 og konstaterede, at der var en bule samt ridser på bagkofangeren, som følge af en påkørsel.

Den 27. juli 2004 besigtigede taksator igen bilen og konstaterede her, at der var ridser flere steder på bagklappen samt forreste del af taget, som godt kunne stamme fra kattepoter. Disse ridser opgjorde taksator som én ny skade. Desuden konstateres det, at der var yderligere en skade i kabinen, idet betræk på bagsæde var revnet ca.

2 cm, hvilket vores taksator vurderede var forvoldt som følge af en skarp genstand og dermed ikke af kattepoter, som ikke ville kunne have lavet det 'rene' snit. Der var derfor tale om endnu en skade. Taksators fotos af skaderne vedlægges.

Vi kunne således ikke se, at der var sammenhæng mellem de besigtigede skader, hvorfor vores taksator og værkstedet blev enige om, at afvente reparationen indtil vores kunde var orienteret om vores stillingtagen. Værkstedet informerede kunden herom og vi sendte et brev 2. august 2004, hvoraf det fremgik, at der var tale om 3 selvstændige skader og derfor også betaling af 3 gange selvrisiko á 500 kr.

Vores kunde har ikke sandsynliggjort, at skaderne var opstået ved samme skadebegivenhed, og eftersom vi på korrekt vis har informeret vores kunde om taksators vurdering samt konsekvenserne heraf, giver klagen os ikke anledning til at ændre vores afgørelse i sagen. Skaderne er endnu ikke repareret. Vi skal afslutningsvis henvise til Ankenævnsnummer 53.828 og 61.497."

Klager og selskabet har herefter ført en korrespondance omkring, hvilke fotos der er taget og på hvilke dage i forbindelse med taksators besigtigelser, idet parterne er uenige herom.

Klageren har i skrivelse af 27/10 2004 over for nævnet nærmere redegjort for sagen således:

"Overtaksatorens formulerede udtalelse 'kunden havde fundet ud af, at der nu også var ridser i tag samt bagklap osv.' er direkte usand - i bedste fald en misforståelse - idet alle omtalte ridser var på bilen ved besigtigelsen den 15. juni 2004, men - som omtalt i min skrivelse til Fomo den 2. aug. 2004, blev min mekaniker og jeg forud for 'bagsædebesigtigelsen' i tvivl om, hvorvidt én ridse på taget, var blevet set i forbindelse med besigtigelsen den 15. juni 2004, idet vi antog for givet, at de øvrige ridser på bagsmækken var taget med, da de var der allerede dengang.

…

Herefter ser skadesforløbet således ud i min optik.

En ejer af en stor hund er ude at aftenlufte dyret. Hunden får øje på en kat og naturen går sin gang og på et splitsekund opstår en hidsig jagt.

Den stakkels mis farer op over min bil og vovsen lander sin poter på min kofanger og må opgive at følge med, men forfølger missen hen langs højre side af bilen.

Min bil står altid parkeret over til højre side i min carport, således at døren i førersiden let kan lukkes helt op uden at ramme væggen, så selv om vovsen følger med hen langs siden kan den ikke få afsæt i den smalle passage.

Missen søger tilflugt gennem det åbenstående vindue i højre side, og ejeren af vovsen får fat i dyret igen.

Den antagelse/påstand mener jeg finder støtte i placeringen og arten af den svage nedbøjning på kofangerens vandrette øverste flade, som tydeligt er et ovenfra kommende tryk, da kanten ikke på nogen måde er deformeret!

Ridserne på kofangeren er grovere og dybere end ridserne længere oppe på bilen, som selv taksator anser for mulige kattespor.

…

Om skaden på bagsædet:

At der ikke er løse tråde er direkte ukorrekt, om end det må erkendes, at på taksators billede har trådene på forunderlig vis lagt sig pænt samlet til den ene side og ligner således en del af helt stof, hvad altså ikke er tilfældet.

Taksators 2. billede er taget fra den 'forkerte' side så skaden slet ikke ses. (Bemærk beliggenheden af sikkerhedsseler).

Om retningen af 'revner':

Jeg er ikke bekendt med, at en jaget kat forinden den sætter kløerne i skulle foretage en retningssondering - det være sig i relation den magnetiske nordpol ell. evt. fikspunkter i bilens interiør - men blot konstatere retningen er nøjagtig den samme som de ridser på bilen, som taksator altså selv antager stammer fra en kat.

Efter min opfattelse, vil en sådan skade antage et udseende, som er afhængigt af, hvorledes stoffet oprindeligt er vævet, og hvilke tråde der rives op."

Hertil har selskabet ved skrivelse af 15/11 2004 til nævnet redegjort for sagen således:

"I den anledning har vi indhentet den første taksator C.R.'s bemærkninger til skaden på kofangeren, som vedlægges til orientering. Han oplyser, at der var en tydelig indpresningsbule i kofangeren, og at de lodrette ridser fremkom, når bilen ramte den påkørte genstand. Bilens hastighed ved påkørslen vil hæve bagpartiet lidt, og da bilen gled af opstod de lodrette ridser.

Vores overtaksator har endvidere oplyst, at bilen efterfølgende har været hejst op på en lift, hvor det kunne konstateres, at boltene som holder kofangeren var bøjet ind, men da der er tale om en plastikkofanger, var denne hoppet ud i sin oprindelige placering.

Både vores taksator og overtaksator fastholder således, at skaden på bagkofangeren i henhold til rap.nr. 69 07031… skyldes en påkørselsskade. Rapporten omfatter reparation af kofangeren, lakering af de lodrette ridser samt de 2 ridser bag anhængertrækket, som var på bilen, da vores kunde købte denne, jf. hans brev på side 4. Dette betragter vi som skade nr. 1.

Telefonisk oplyser taksator, at værkstedet alene havde tilkaldt ham for at opgøre skaden på kofangeren. Der var således ingen snak om andre skader på bilen.

De øvrige ridser i bilens lak, som er overfladiske og ikke særlige dybe, er opgjort som én skade på rap.nr. 69 07033... Denne betragter vi således som skade nr. 2.

Vores kunde har nederst på side 4 i sit brev omtalt skaden på betrækket. Vi må dog lægge vores taksators vurdering til grund, idet snittet var meget rent og ikke flænset op, ligesom der ikke var ødelagt andet i det omkringliggende område. Vi finder derfor ikke, at der er sammenhæng mellem skaden på betrækket og ridserne i lakken, hvorfor vi betragter denne som skade nr. 3.

Sammenfattende må vi således fastholde, at der er 3 skader på bilen. Vi afventer herefter nævnets afgørelse i sagen."

Heroverfor har klageren ved skrivelse af 30/11 2004 til nævnet bl.a. anført:

"Taksator omtaler bøjede bolte.

Ved alle biler af denne årgang og mærke er kofangere forneden fastgjort med plasticclips - af et meget bøjeligt og blødt materiale!

Venstre clips sidder på plads og er uberørt.

Højre clips er trukket ca. 5 mm ud, hvilket lader sig gøre med fingernegle, indtil ekspansionsgevindet 'tager ved', men ellers uskadt.

På taksators reparationsrapport til mekaniker - som er forbavsende meget specificeret ned til mindste skruedetalje - er der ikke afsat beløb til disse bolte, som altså er plasticclips, som iflg. forhandlers reservedelsværksted koster ca. kr. 25,00 pr. stk.

Og jeg synes da ikke det er særligt pænt af taksator, først at konstatere, at der er bøjede bolte og samtidig ikke afsætte beløb til uskiftning.

Men de er altså også - som nævnt - uskadte.

Højre clips, som sidder under kofangeren med hoved mod 'asfalten' vil blive presset ud ved et ovenfra kommende tryk. (Vovse)

Taksator oplyser, at der ved påkørsel af cementpæl er fremkommet en indpresningsbule - nu ental - og at ridserne fremkom som følge af at cementpælen har kuret hen over kofangerens lakerede flade.

Jeg har ladet flere af hinanden uafhængige pladesmede og autolakerere besigtige kofangeren.

Disse er af den opfattelse, at et tryk på den lodrette del, vil - da den øverste vandrette flade er skåret OPADGÅENDE og i sin oprindelige form er OPADBØJET vil en indpresningsbule bevæge sig OPAD.

Da der er tale om en plastickofanger vil bulen iflg. disse folk kunne rette sig noget nær ud igen.

Men ingen er af den opfattelse, at genopretningen vil have så meget fart på, at den vil gå forbi den oprindelige form og ende med at være en nedadgående bule.

Det er en logisk nødvendighed, at bulen må gå opad for at møde cementpælen og blive ridset på den vandrette flade."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 8 Selvrisiko**

Stk. 8.1

Af enhver ansvar- og/eller kaskoskade bærer forsikringstageren en selvrisiko på mindst kr. 500."

Nævnet har fået forevist billeder.

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen, herunder billederne, og finder det på det foreliggende grundlag sandsynliggjort, at skaderne på motorkøretøjet ikke er opstået ved samme skadebegivenhed. Nævnet kan herefter ikke kritisere, at selskabet har behandlet det anmeldte som 3 skader. Det fremgår endvidere af sagen, at klageren, før reparationen fandt sted, var orienteret om, at selskabet betragtede det anmeldte som 3 skader.

7. 64.707

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann